

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoP/40/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2614207201
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2614207201.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a členov senátu: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Martin Holič, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: G. J., nar. XX.XX.XXXX a G. J., nar. XX.XX.XXXX, obe bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Senici, deti rodičov - matky: Ing. X. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX, právne zast.: JUDr. Peter Schmidl, advokát so sídlom Záhorácka 11/A, Malacky a otca: L. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX, zastúpený spoločnosťou: Právne centrum s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Mýtňa 42, Bratislava, IČO: 36 698 873, o návrhu otca na zníženie a návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 9. apríla 2015, č.k. 7P/50/2014-151 v časti zamietnutia návrhu otca o zníženie výživného, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd zamietol návrh otca na zníženie výživného i voči mal. G. zo sumy 140,- Eur mesačne na sumu 60,- Eur mesačne a voči mal. G. zo sumy 100,- Eur mesačne na sumu 40,- Eur mesačne počnúc dňom 01.05.2014, zamietol aj návrh matky na zvýšenie výživného na mal. G. zo sumy 140,- Eur na sumu 360,- Eur, a na mal. G. zo sumy 100,- Eur na sumu 300,- Eur s účinnosťou od 01.09.2014 a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil právne aplikáciou ust. § 62 ods. 2, 4 a 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 a 3, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1 Zákona o rodine.

Vecne argumentoval tým, že z vykonaného dokazovania a zisteného stavu veci vyvodil záver, že nie je dôvodné, aby súd rozhodol o znížení alebo zvýšení výživného. Na strane obidvoch rodičov, teda otca a aj matky došlo k zníženiu príjmu oproti poslednému rozhodovaniu súdu o výživnom na maloleté deti. Otec odôvodňoval svoj návrh na zníženie výživného tým, že začal poberať výsluhový dôchodok, ktorý je nižší ako jeho predchádzajúci plat. Takisto otec musí platiť úver vo výške 317,11 Eur a kvôli jeho predchádzajúcemu odsúdeniu si nevie nájsť prácu. Otec bol nútený ukončiť pracovný pomer z dôvodu, že bol odsúdený za trestný čin. Skutočnosť, že otec musel požiadať o ukončenie pracovného pomeru v dôsledku čoho poberá výsluhový dôchodok v nižšej výške ako bol jeho pôvodný plat a takisto skutočnosť, že si nevie nájsť novú prácu v dôsledku toho, že nie je bezúhonný je spôsobená výlučným zavinením otca, keďže spáchal úmyselný trestný čin, za ktorý bol odsúdený. Otec si dňa 17.06.2013 vzal úver vo výške 22.000,- Eur, ktorý podľa vlastného tvrdenia použil na vlastné potreby a takisto na to, že je potrebné uhradiť náklady spojené s vysporiadaním BSM. Vôbec nie je zrejmé, na čo otec uvedené finančné prostriedky použil, keďže ide o väčšiu sumu, pričom neuviedol, že by požiadal banku o zníženie splátok, keďže mu príjem v súčasnosti nepostačuje na krytie životných nákladov a radšej požiadal o

zníženie výživného. Napriek uvedeným finančným prostriedkom, ktoré v polovici roku 2013 získal, sa v roku 2014 dostal do omeškania s platením výživného. Súd nemohol nechať bez povšimnutia aj tú podstatnú skutočnosť, že otec okrem bežného výživného maloletým deťom nič viac nekupuje, nestretáva sa s nimi, teda otec s nimi nemá žiadne ďalšie výdavky.

Súd takisto zamietol návrh matky na zvýšenie výživného, keďže suma požadovaná matkou vo výške 360,- Eur a 300,- Eur mesačne je neprimeraná príjmovým možnostiam otca. Matka požiadala o zvýšenie výživného na mal. G. z toho dôvodu, že od septembra 2015 začne mal. G. navštevovať strednú školu. Súd nemôže prihliadať na to, že v budúcnosti sa pravdepodobne zmenia náklady na výživu mal. G., keďže nie je možné vôbec predpokladať k akej zmene dôjde a ak sa zvýšia náklady tak o koľko. Súd rozhoduje podľa stavu v deň vydania rozhodnutia a k tomuto dňu neprišlo k zmene pomerov na strane mal. G., ktoré by odôvodňovali zvýšenie výživného. V prípade mal. G. takisto súd nezistil takú zmenu pomerov, ktoré by odôvodňovali zvýšenie výživného a súd výživné vo výške 100,- Eur mesačne považuje za primerané vzhľadom na vek a potreby mal. G. a takisto na príjem otca. Výživné zo zákona má prednosť pred všetkými inými výdavkami rodičov.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na ich náhradu, pretože súd prejednával vec v konaní, ktoré mohlo začať aj bez návrhu.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie otec v časti výroku, ktorým súd v celom rozsahu zamietol jeho návrh na zníženie výživného. Odvolanie odôvodnil s poukazom na ust. § 205 ods. 2 písm. b), c) a f) O.s.p., predovšetkým s tým, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na znenie § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine. V konaní pred súdom prvého stupňa otec jednoznačne preukázal, že od posledného rozhodovania o výživnom na maloleté deti s účinnosťou od 10.05.2012 došlo k zmene pomerov na jeho strane ako povinného a zároveň aj k významnej zmene majetkových pomeroch matky, ktoré obe zmeny vo svojom súhrne odôvodňujú zníženie výživného na obe maloleté deti v súlade s podaným návrhom otca. Pokiaľ ide o priaznivú zmenu v majetkových pomeroch matky, túto sa otcovi podarilo v konaní pred súdom preukázať, napriek zamlčaniu tejto skutočnosti matkou na pojednávaniach a v jej písomnom vyjadrení. Za týmto účelom žiadal otec vykonať aj ďalšie dôkazy, ktoré návrhy súd neakceptoval. Podľa predložených listov vlastníctva sa matka počnúc dňom 12.10.2012, tzn. 5 mesiacov od účinnosti posledného rozhodovania o výživnom, stala výlučnou vlastníčkou bytu vrátane k nemu prislúchajúcich spoluvlastníckych podielov a tiež garážového státia a počnúc dňom 15.01.2013 vlastníčkou v poradí druhého garážového státia, pričom všetky nehnuteľnosti sa nachádzajú v obytnom súbore R. O. v Z.. Matka je teda výlučnou vlastníčkou dvoch garážových státií. Nehnuteľnosť v obytnom súbore R. O. sú v rámci hlavného mesta SR Z. nadštandardným bývaním. Kúpiť nehnuteľnosť v danom objekte si môžu dovoliť len obyvatelia s nadpriemerným príjmom, prípadne už disponujúci dostatočným majetkom. I keď matka tvrdila, že nie je skutočnou vlastníčkou týchto nehnuteľností, predložené výpisy z listov vlastníctva svedčia o opaku. Nehnuteľnosť nadobudla matka bez predchádzajúceho poskytnutia hypotekárneho, resp. akéhokoľvek iného úveru. Podľa tvrdení matky nespláca ani úver zabezpečený záložným právom k týmto nehnuteľnostiam. Majetkové pomery matky sa teda od posledného rozhodnutia o výživnom v podstatnej miere zlepšili. Matka je vlastníčkou len jedného motorového vozidla, z čoho možno usudzovať, že na jednom z garážových státií zvykne parkovať toto vozidlo. Na zvyšnom garážovom státií parkujú akékoľvek iné motorové vozidlá tretích osôb, čo je prinajmenšom zvláštne. Pokiaľ matka z tohto nemá žiaden príjem je treba poukázať na to, že sama vzdala bez dôležitého dôvodu majetkového prospechu z možného prenájmu garážového státia. Pokiaľ ide o čistý mesačný príjem matky v čase rozhodovania súdu oproti predchádzajúcim obdobiam, má za to, že tento bol účelovo znížený. Matka si účelovo znížila príjem v dôsledku návrhu, ktorý bol podaný ním a to dokonca nižšiu ako bol jej čistý priemerný mesačný príjem v roku 2012 dokonca aj v roku 2009. Za účelom preukázania týchto skutočností otec žiadal vykonať dokazovanie pracovnými zmluvami odporkyne, resp. matky za rozhodné obdobia. Malo ísť o preverenia faktov, či matka nevystriedala účelovo zamestnávateľov, ktorí sú v skutočnosti prepojenými spoločnosťami. Pokiaľ ide o jej zotrvanie v pracovnom pomere u predchádzajúceho zamestnávateľa, matka sama priznala, že o predĺženie pracovného pomeru sa tu ani neinformovala. Na strane matky teda došlo v priebehu tohto súdneho konania k účelovému zníženiu čistého mesačného príjmu, ktorú skutočnosť mienil otec preukázať vykonaním dôkazov. Tým, že súd tieto dôkazy nevykonal je daný odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. c) O.s.p. Pokiaľ ide o jeho čistý mesačný príjem, schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca, je preukázateľné, že od účinnosti ostatného rozhodovania o výživnom došlo k významnej zmene pomerov. V máji 2012 bol mesačný príjem otca v sume 1.049,71 Eur a počnúc dňom 01.05.2014 jeho čistý mesačný príjem 457,21 Eur, resp. 460,44 Eur. Ide o objektívnu skutočnosť vyplývajúcu z predložených dôkazov. Napriek tomu, že tento jeho príjem predstavuje pre

región, v ktorom žije a má trvalý pobyt priemernú výšku dostačujúcu pre život, v konaní preukázal aktivitu a snahu nájsť si prácu najmä v oblasti SBS, v ktorej má 21 ročnú prax. Prácu si začal hľadať ihneď po znížení príjmu, avšak neuchovával si doklady za účelom preukázania tejto skutočnosti. Napriek rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 12.03.2013, č.k. 1T/135/2010, s ktorým sa otec nestotožňuje, zostal mu čistý mesačný príjem vo výške priemernej a bežnej pre oblasť, v ktorej žije a z ktorého je schopný vyžiť a platiť výživné na maloleté deti v primeranej výške vychádzajúcej z ich odôvodnených potrieb a aktuálnej životnej úrovne otca. Otec teda nezostal bez príjmu, avšak jeho životná úroveň sa oproti máju 2012 podstatne znížila. Zhoršujú sa jeho majetkové pomery a zároveň sa významným spôsobom zvýšila životná úroveň matky. Napadnutý rozsudok tieto skutočnosti nezohľadnil a správne právne nevyhodnotil. Odôvodnené potreby maloletých detí sa nezmenili, v tejto časti sa s napadnutým rozsudkom stotožňuje. Otec v súčasnosti uhrádza výživné na maloleté deti v sumách, ktoré mu dovoľujú jeho aktuálne pomery, t.j. vo výške ním navrhovanej v petite podaného návrhu. Pokiaľ ide o vyporiadanie ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov s matkou detí, akékoľvek argumenty matky v tejto súvislosti sú bezpredmetné, nakoľko sa jedná o neprávoplatne skončené konanie medzi totožnými účastníkmi. Pokiaľ ide o nepožiadanie o zníženie splátok úveru ako je o tom zmienené aj v napadnutom rozsudku, nie je takáto dispozícia s úverom vhodná, ak nie je nevyhnutná a to pre narastanie úrokov, zvýšenia poplatkov a podobne. Z týchto dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že výživné pre mal. G. zníži počnúc 01.05.2014 na sumu 60,- Eur mesačne zo sumy 140,- Eur mesačne a u mal. G. zníži výživné zo 100,- Eur na sumu 40,- Eur mesačne tiež počnúc 01.05.2014, ktoré sumy je otec povinný zasielať k rukám matky do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred. O trovách konania navrhol rozhodnúť, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

Matka a kolízny opatrovník odvolanie nepodali.

Matka k doručenému odvolaniu podala písomné vyjadrenie prostredníctvom svojho právneho zástupcu a navrhla, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti potvrdil. Rozsudok považuje za spravodlivý a zákonný. Otec v podstate odôvodnil podané odvolanie tým, že súd nevykonal ním navrhnuté dôkazy, ktorými sa mali objasniť rozhodujúce skutočnosti a tvrdením, že sa mu podarilo preukázať skutočnosti odôvodňujúce zníženie výživného. Návrh na doplnenie dokazovania, ktorý bol prednesený 09.04.2015 považuje za nadbytočný a nedôvodný, nakoľko by sa ním nepreukázali žiadne skutočnosti, ktoré by neboli dovtedy súdu známe, pričom jeho odobrením zo strany súdu by sa iba nedôvodne predlžovalo konanie a náklady naň, čo je v rozpore so zásadou hospodárnosti. Pokiaľ chcel otec docieľiť, aby sa navrhnuté dôkazy vykonali mal tak konať na pojednávaní, resp. počas časového obdobia do druhého pojednávania. Spôsobenie domnejšej vady konania v zmysle § 205 ods. 2 písm. b) a c) spočíva v procesnom zavinení otca a preto nemožno túto vadu pričítať konaniu súdu. Vo vzťahu k priaznivej zmene a v majetkových pomeroch matky uviedla, že toto bolo výsledkom dlhodobého prenasledovania matky otcom a jeho agresívneho správania, čo vyplýva aj z rozsudku Okresného súdu Senica 1T/135/2010 a uznesenia Okresného súdu Senica sp. zn. 11C/133/2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/387/2014. Matka sa snažila vyhnúť sa týmto excesom zo strany otca a zároveň ušetriť maloletých. Nadobudnutie popísanej nehnuteľnosti je spojené so značnou pomocou iných ľudí, ktorá sa prejavuje aj vo finančnej pomoci so splácaním úveru. Vo vzťahu k argumentom, že matka nadobudla garáž, že pojem garáž je značne odlišný od pojmu garážové státie, pričom z logiky veci vyplýva, že nemôže a ani nejde o to isté. Ďalej, že matka účelovo znížila príjem v dôsledku podaného návrhu, toto je nelogické už len z toho dôvodu, že ako matka, ktorá sa výlučne stará o maloletých bez akejkoľvek finančnej alebo materiálnej pomoci zo strany otca, resp. z jeho sporadickej pomoci by neriskovala svoju prácu a svoj príjem na úkor detí a to v časoch, keď sa práca hľadá veľmi ťažko. Priložila potvrdenie o skončení pracovného pomeru na dobu určitú zo spoločnosti O. S. s.r.o., z ktorého vyplýva, že samotný zamestnávateľ už netrval na ďalšom trvaní pracovného pomeru matky. Na strane otca zo zisteného vyplýva, že od podania návrhu si otec hľadal preukázateľne zamestnanie iba raz, otec nebol vedený ako uchádzač o zamestnanie a nepoberal príspevky v hmotnej núdzi. Je teda namieste konštatácia, že otec prejavuje lenivosť a podaný návrh pôsobí iba ako prostriedok na jej väčšie zhodnotenie. Otec je zdravý a nič mu okrem jeho vôle nebráni si nájsť vhodné zamestnanie, pričom to, že si nemôže nájsť zamestnanie vzhľadom na to, že bol právoplatne odsúdený nemožno prihliadnúť ako na črtu, ktorú je potrebné zvážiť v tomto konaní. Zdôraznila, že o BSM matky a otca zatiaľ nie je právoplatne rozhodnuté, čo do predmetu konania ani čo trov právneho zastúpenia, vo veci je zatiaľ nariadený termín pojednávania na 09.06.2015, kedy možno očakávať konečné rozhodnutie. V zmysle uvedeného považuje podaný návrh a odvolanie za prejav nezodpovednosti, lenivosti a alibizmu zo strany otca, pričom jeho uplatnenie prostredníctvom súdu považuje za vrcholný prejav výsmechu nielen

voči matke a maloletým, ale aj celej spoločnosti. Motivácia otca zrejme speje k presvedčeniu, že splodiť deti a potom nech sa o ne stará ich matka alebo spoločnosť, je v súlade s platnými zákonmi.

Kolízny opatrovník k doručenému odvolaniu otca podal písomné vyjadrenie s tým, že navrhuje rozsudok v napadnutej časti potvrdiť, pretože výživné pre mal. G. vo výške 140,- a na mal. G. vo výške 100,- Eur je primerané zárobkovým možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom obidvoch rodičov s prihliadnutím na vej a opodstatnené potreby maloletých detí.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 212 ods. 1 písm. a) v spojení s § 81 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu otca maloletých nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny. Predmetom prieskumu odvolacím súdom bola len otcom napadnutá časť rozsudku, ktorou súd jeho návrh o zníženie výživného zamietol.

Pretože odvolací súd preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie podmienok na zníženie výživného, keď prvostupňový súd vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, pričom jeho výsledky náležite vyhodnotil a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje na správne a presvedčivé v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. vyhotovené písomné odôvodnenie rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchýliť a preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi. Odvolateľ vo svojom odvolaní neuvádza žiadne nové argumenty ani skutočnosti než tie, ktoré uplatnil už pred súdom prvého stupňa a s ktorými sa súd prvého stupňa vyčerpávajúcym spôsobom vysporiadal.

V zmysle súdom prvého stupňa aplikovaného ustanovenia § 78 Zákona o rodine i v spojení s ustanovením § 163 ods. 1 O.s.p., dohody i súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery, resp. ak sa podstatne zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a trvanie dávok, pričom zmena rozsudku je prípustná od času, keď došlo k zmene pomerov. Hmotno-právnu podmienkou pre zmenu predchádzajúceho súdneho rozhodnutia o výživnom je teda zmena pomerov, ktorá musí byť podstatná a musí sa týkať okolností, ktoré odôvodňujú výšku výživného za podmienky, že sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase predchádzajúceho rozhodnutia. Zmena pomerov pritom môže byť odôvodnená buď subjektívne - okolnosťami na strane povinného, resp. na strane oprávneného, alebo objektívne - vývojom životných nákladov.

Podľa § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samy sa živiť. Obaja rodičia pritom prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý z rodičov bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti pritom súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine).

V zmysle ust. § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Z vyššie citovaných ustanovení zákona vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba základne nároky dieťaťa, ale sú dané širšie jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopností živiť sa sám, schopností starať sa o seba a podobne. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného (ako sú napr. liečebné náklady). Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia a počet iných osôb povinných poskytovať výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet nimi vyživovaných osôb a výška takéhoto výživného ako i vyživovaciu povinnosť iných povinných voči týmto osobám. Na strane dieťaťa je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať mu výživné a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorým sa navonok prezentujú. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania vtedy, ak sa preukáže, že to bol rodič, ktorý sa vzdal bez vážneho dôvodu výhodnejšieho zamestnania alebo zárobku. V takom prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku.

Otec sa návrhom podaným na Okresnom súde Senica dňa 12.08.2014 domáhal zníženia svojej vyživovacej povinnosti voči mal. G. zo sumy 140,- Eur mesačne na sumu 60,- Eur mesačne a voči mal. G. zo sumy 100,- Eur mesačne na sumu 40,- Eur mesačne počnúc dňom 01.05.2014. Svoj návrh odôvodnil tým, že od 30.04.2014 došlo k podstatnej zmene pomerov na strane otca, keďže bol uvoľnený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru a bol mu priznaný výsluhový dôchodok v sume 457,21 Eur. Jeho príjem sa tak znížil z priemernej mesačnej sumy 1.049,71 Eur na sumu 457,21 Eur. Z uvedeného príjmu musí uhrádzať výživné, splátku úveru v sume 317,11 Eur, do januára 2014 prispieval matke maloletých detí na polovicu splátky spoločného úveru v sume 150,- Eur a hradil aj prevádzkové náklady na spoločný rodinný dom, v ktorom matka ani otec nebyvajú a spoločne ho vlastní. Otec býva u svojich rodičov, ktorým prispieva na domácnosť sumou 60,- Eur. Otec nevlastní motorové vozidlo ani iné hodnotné hnutelné veci, ktoré by mohol speňažiť. Jeho mesačné výdavky na stravu, drogériu a oblečenie predstavuje suma 150,- Eur, takisto poplatok za telefón 15,- Eur. Ku dňu podania návrhu nemal dlh na výživnom. Novú prácu si hľadá, ale neúspešne. Otec nemá finančné prostriedky ani na vlastné potreby a vzhľadom na svoje vzdelanie nemá veľa možností zarobiť si.

Otcovi maloletých detí bol od 01.05.2014 priznaný výsluhový dôchodok vo výške 457,21 Eur mesačne. Od júla 2014 otec poberá výsluhový dôchodok vo výške 460,44 Eur mesačne. Zároveň otec nebol zaradený ako uchádzač o zamestnanie a nepoberá dávku a príspevky v hmotnej núdzi. Situácia otca sa mala zmeniť po tom čo matka na neho podala trestné oznámenie a bol odsúdený. Pri hľadaní práce od neho zamestnávateľa požadujú potvrdenie o bezúhonnosti. V roku 2014 matke výživné na maloleté deti neplatil, ale po podaní trestného oznámenia mal matke výživné doplatiť, a to dňa 05.03.2015 mal zaplatiť sumu 600,- Eur, čo predstavuje nedoplatok od mesiaca november 2014. Peniaze si mal otec požičať od rodičov. Podľa potvrdení za obdobie od 03.12.2014 až 02.04.2015 sa otec minimálne trikrát bol informovať o možnosti prijatia do pracovného pomeru, pričom prijatý nebol z dôvodu nedostatku pracovných miest a takisto z dôvodu nesplnenia podmienky bezúhonnosti. Dňa 17.06.2013 otec uzatvoril so M. M. zmluvu o splátkovom úvere č. 5043320381, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 22.000,- Eur, ktorý sa zaviazal splácať v mesačných splátkach vo výške 317,11 Eur. Úver si mal otec vziať, aby pokryl všetky náklady spojené s vyporiadaním BSM. Darčeky deťom nekupuje, pretože sa s ním nekontaktujú.

Matka spoločne s maloletými deťmi býva v 3-izbovom byte v Z. a víkendy trávi spolu s deťmi u starých rodičov. Matka poberá prídavky na maloleté deti od januára 2014 v sume 47,04 Eur mesačne. Podľa potvrdenia o podaní daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2014 priemerný mesačný príjem matky bol vo výške 830,- Eur. Matka od januára 2015 zmenila zamestnávateľa a jej príjem je 502,14 Eur v čistom, pričom iný príjem nemá. U predchádzajúceho zamestnávateľa bola zamestnaná na dobu určitú a pracovný pomer skončil uplynutím tejto doby a o predĺženie pracovného pomeru nepožiadala. V súčasnosti má pracovnú zmluvu na dobu neurčitú. Na základe kúpnej zmluvy, pričom vklad bol povolený dňa 12.10.2012 a 15.01.2013, matka nadobudla nehnuteľnosti v Z. a to konkrétne byt do svojho výlučného vlastníctva a podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu.

Dokazovaním vykonaným prvostupňovým súdom bolo nesporne preukázané, že v danom prípade síce došlo na strane otca maloletých k zmene pomerov spočívajúcej v podstatnom znížení jeho príjmu, ale k tomuto došlo v dôsledku straty zamestnania otcom pre jeho právoplatné odsúdenie pre úmyselný trestný čin, správne súd k tejto zmene nemohol prihladiť vo vzťahu k doteraz stanovenému výživnému. Súd prvého stupňa správne vyhodnotil otázku príjmu otca.

Čo sa týka zmeny pomerov na strane matky je nesporné, že matka mala dohodnutú pracovnú zmluvu u svojho zamestnávateľa O. S. s.r.o. do 31.12.2014. V tejto súvislosti bola svojím zamestnávateľom vyzvaná prípisom zo dňa 08.12.2014, aby vyčerpala zostatok svojej dovolenky a odovzdala pracovné pomôcky a agendu súvisiacu s jej pracovnou náplňou. I z tohto vyplýva, že zamestnávateľ nemal záujem o predĺženie pracovnej zmluvy s matkou detí.

Pokiaľ otec v odvolaní poukazuje na nadobudnutie majetku väčšej hodnoty matkou, tu odvolací súd zastáva názor, že matka získaním nehnuteľnosti zabezpečuje bývanie v nej deťom, keďže sú zverené do osobnej starostlivosti a toto vlastníctvo okrem komfortného bývania v Z. nezabezpečuje deťom iné výhody a ani matke príjem, z ktorého by mohla potreby detí uspokojovať v podstatnej inej miere než doteraz.

Súd správne prihladal na to, že dieťa má právo znášať životnú úroveň svojich rodičov a súd hlavne prihladal na možnosti a schopnosti otca. Je v možnostiach a schopnostiach otca dosiahnuť vyšší mesačný príjem, približne taký, aký mal pred tým než bol vlastne nútený pracovný pomer pre stratu bezúhonnosti skončiť a potom vychádzajúc z pôvodného príjmu otca je doteraz stanovené výživné pre obe maloleté deti primerané. S poukazom na ust. § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov a preto otec i z takéhoto príjmu musí predovšetkým uspokojiť nároky na výživné dieťaťa.

Pokiaľ otec poukazoval na svoje výdavky a dlhy, súd prvého stupňa správne konštatoval, že tieto nemôžu byť na úkor jeho vyživovacej povinnosti k maloletým deťom. Zákon o rodine kladie dôraz na to, že rodičia majú vyvinúť všetko úsilie na to, aby v rámci svojich možností a schopností dosahovali taký príjem, z ktorého by mohli plniť výživné na maloleté deti v takom rozsahu, aby boli uspokojené ich odôvodnené potreby. Výdavky oboch rodičov na svoje vlastné zabezpečenie sú vo vzťahu k plneniu si vyživovacej povinnosti iba druhoradé a odvodené od toho, že obaja sú povinní prispievať na výživu svojich detí podľa svojich možností a schopností tak, aby v celom rozsahu pokryli potreby oprávnených maloletých detí, aby tieto mali zabezpečenú dôstojnú životnú úroveň. Prvoradou povinnosťou rodičov je plnenie si vyživovacej povinnosti k maloletým deťom.

Vzhľadom na uvedené prvostupňový súd správne uzavrel, že zákonné podmienky pre zníženie výživného otca k mal. G. a mal. G. aktuálne nie sú splnené, a preto bolo dôvodným jeho návrh na zníženie výživného zamietnuť. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti s použitím ust. § 219 O.s.p., ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté s použitím § 146 ods. 1 písm. c) v spojení s § 81 ods. 1 O.s.p., s použitím ust. § 224 ods. 1 O.s.p.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.